

»§ 29. Videregivelse af de i § 28, stk. 1, nævnte oplysninger kan dog ske, når

- 1) det klart følger af lov eller bestemmelser fastsat i henhold til lov, at oplysningen skal videregives,
- 2) videregivelse er et nødvendigt led i den afgivende myndigheds behandling af en sag,
- 3) videregivelse er nødvendig for den modtagende myndigheds udførelse af lovbestemte tilsyns- eller kontrolopgaver samt opgaver, der er et nødvendigt led i behandlingen af klagesager,
- 4) oplysningerne vedrører overtrædelse af den lovgivning, myndigheden forvalter, og videregivelse sker som led i retshåndhævelse,
- 5) oplysningerne vedrører misbrug, vanrøgt eller lignende af børn og unge eller personer med psykiske eller fysiske handicap og videregivelse sker som led i retshåndhævelse eller
- 6) hensynet til hemmeligholdelse findes at burde vige for væsentlige hensyn til at forebygge eller opklare lovovertrædelser, der er direkte rettet mod den afgivende myndighed eller dennes medarbejdere i forbindelse med udførelsen af deres funktioner.

Stk. 2. Der kan videregives oplysninger til brug for forskning på vilkår, der fastsættes af den afgivende myndighed. Videregivelse kan dog kun ske, hvis den offentlige interesse i forskningsprojektets gennemførelse klart overstiger interessen i oplysningernes hemmeligholdelse.«

Til § 32

Af *justitsministeren*, tiltrådt af et *flertal* (S, KF, V, SF, CD og KrF):

8) I paragraffen ændres ordene »er uden« til: »ikke er af«.

Bemærkninger

Til nr. 1

Der er ikke med bestemmelsen i lovforslagets § 27, stk. 1, tilsigtet en udvidelse af tavshedspligten i forhold til bestemmelsen i § 152, stk. 3, i forslaget til lov om ændring af borgerlig straffelov (L 6). For at udelukke en

eventuel tvivl herom foreslås det i § 27, stk. 1, præciseret, at der gælder tavshedspligt med hensyn til en oplysning, når det er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, herunder navnlig til de i nr. 1-8 særligt fremhævede offentlige eller private interesser.

Til nr. 2

Ændringsforslaget indsnævrer den i justitsministerens lovforslag indeholdte formulering væsentligt, idet tavshedspligt kun i sig selv antages at bestå vedrørende udtalelser i forbindelse med forhandlinger i lukkede forsamlinger inden for den offentlige forvaltning. Bestemmelsen ændrer ikke den faste sædvane, der gælder for kommunalbestyrelsers forhandlinger for lukkede døre, hvorefter egne udtalelser kan refereres, men ikke andres, ligesom referat i øvrigt kan finde sted under iagttagelse af fortrolighed, der fremgår af andre bestemmelser. Formuleringen viser hen til straffelovens § 129.

Til nr. 3

Justitsministerens lovforslag bygger i realiteten på en opdeling af alle oplysninger i tre kategorier: stærkt følsomme (»rent private«), andre fortrolige og helt ufølsomme.

En sådan opdeling må nødvendigvis give anledning til afgrænsningsvanskeligheder og vanskelig fortolkningstvivl i konkrete situationer. Der kan f.eks. henvises til registertilsynets praksis (f.eks. årsberetningen 1983, side 35, og 1981, side 62), der bygger på en tilsvarende opdeling i lov om offentlige myndigheds registre § 9. Der kan endvidere henvises til bemærkningerne til forslaget til nævnte § 9. Eksemplerne i ministerens svar af 24. oktober 1985 på retsudvalgets spørgsmål nr. 11 er ligeledes illustrative. Efter omstændighederne vil de oplysninger, en social klient afgiver om sine boligforhold (herunder samlivsforhold), kunne være lige så følsomme som de oplysninger, en patient giver sin læge om »banale« sygdomsforhold. De kan være mere beskyttelsesværdige end de oplysninger, personen giver lægen eller familierådgiveren om helbredstruende arbejdsmiljø eller -ulykker. Normalt vil oplysninger om en persons boglån på biblioteket være ganske ufølsom-